

Dienstverlening MEE op maat en veelzijdig

“Dankzij de hulp van MEE leef ik niet meer in een isolement”

In 1992 werd bij Coba van Veen (55) longemfyseem vastgesteld, een slopende, chronische ziekte die alle energie uit haar lijf trekt. Vijf jaar later slaat het noodlot nog harder toe: Folkert, haar zoon en enig kind, overlijdt op achttienjarige leeftijd. En of dat nog niet genoeg is heeft ze jarenlang geen contact met haar familie vanwege een diepgaand conflict. Hoeveel ellende kan een mens verdragen?

Best veel. Want Coba blijkt een goedlachse, vriendelijke vrouw, die zichtbaar geniet van haar knusse huis dat deel uitmaakt van een ouderwets gezellig hofje in de binnenstad van Leeuwarden. Haar vrolijke voorkomen wekt niet het vermoeden dat ze een zware tijd achter de rug heeft. Of het moeten al de voorzichtige bewegingen zijn waarmee ze thee schenkt of haar zachte, wat broze stem die geen adem heeft voor lange zinnen.

Op orde brengen

“Hier in dit huis, op deze plek, ben ik eindelijk tot rust gekomen”, vertelt Coba. “Drie jaar geleden ben ik hier komen wonen, uitgeput, met een hoofd vol chaos. Het eerste jaar was ik niet erg actief, ik was bezig bij te komen denk ik, er was weinig ruimte voor andere dingen. Maar na verloop van tijd begon het toch bij me te knagen, vooral het isolement waarin ik zat begon me op te breken. En ook de chaos in mijn hoofd kreeg ik maar niet op orde. Op een zeker moment – ik was net naar het ziekenhuis geweest – ben ik spontaan bij MEE Friesland binnengelopen. Ik had al eens wat over ze gelezen, dat ze met je meedenken en meedoen en dat je voor van alles bij ze terecht kan. Het leek me in ieder geval de moeite waard om mijn licht er eens op te steken.” Dat bleek een schot in de roos. Want veertien dagen na het intakegesprek kreeg Coba al een consulente op bezoek. “En die heeft me een jaar lang echt ongelooflijk goed geholpen”, zegt ze. “Ze heeft er voor gezorgd dat ik een hulp in de huishouding kreeg, ze heeft bemiddeld bij een geschil met sociale dienst en ze heeft vervoersplassen en een Spartamet voor me geregeld. Daarnaast – en dat vond ik nog veel belangrijker – bood ze me een luisterend oor en hielp ze me met het op orde brengen van mijn leven, zodat ik niet steeds maar weer dezelfde gedachten rondmaalde. Verder heeft ze een gesprek gearrangeerd met mijn familie, waarmee ik nu weer een normaal contact heb, en ze heeft me op het spoor van het vrijwilligerswerk gezet. Het isolement waar ik in zat, daar ben ik nu helemaal uit. En dat heb ik dus voor een groot deel aan de hulp van MEE te danken.”